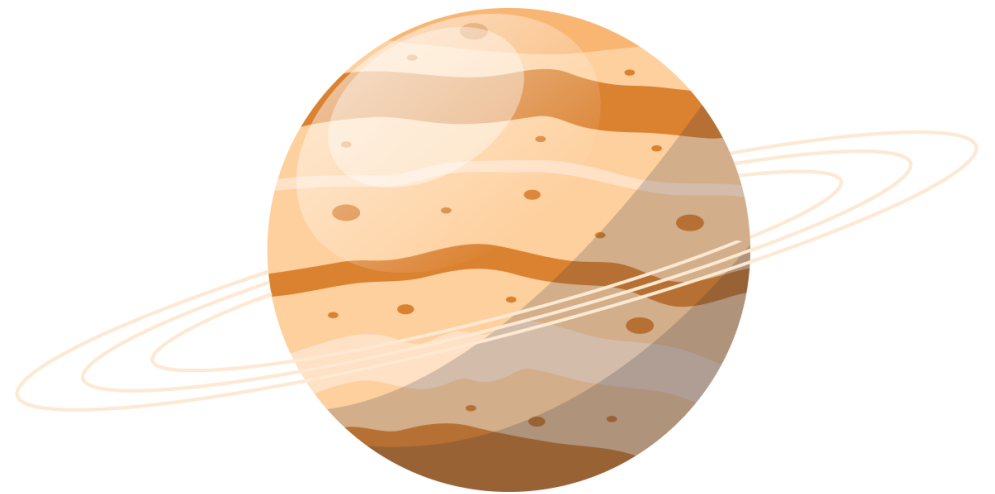

Maxim Steuten

De Tijdjak

En de strijd om Saturnus

M

Presenteert

Met grote dank aan
mijn moeder Tatiana en mijn vader Edgar

© Verboden te kopiëren

Hoofdstuk 1. Het begin

Als ik heel mijn leven in mijn kleine huis zou zitten had ik nooit zo'n spannend avontuur beleefd.

Hebben jullie ooit over Tijdjakken gehoord? Nee? Tijdjakken!

Die 24 uur naar voor en naar achter kunnen reizen! Die op Saturnus waren geboren en leefden. Die een Saturnus-bol van generatie tot generatie doorgeven als familie-erfstuk?

Je denkt nu zeker: waarom vertel je mij niet wie die Tijdjakken zijn? Het is uiteraard behoorlijk geheim allemaal dus je gaat het niet doorvertellen, oké? Zeker?

Goed, dan beginnen we.

Hoofdstuk 2. Een jaar geleden

Op een rustige avond, op Achtensingel №3 klonk een harde sirene. Alle mensen renden in paniek weg en het wooncomplex barste in enkele seconde in stukken door een enorme explosie. De bange bewoners van het complex huilden en zagen nog net een kromme schaduw opduiken bij de ruïnes en hoorden een schurkachtige lach. In een knal verdween de schaduw in het puin.

In een ander deel van het land, in het Oosterse bos, vroeg in de avond, wanneer het begon donker te worden, hoorden wandelende mensen mysterieuze, spookachtige OEEEEHOEEEE-geluiden terwijl het geen vrijdag de 13de was en ook geen Halloween.

Ook was het een nogal rare zaak toen er opeens een vrachtschip in de Arabische oceaan zonk met veel bananen aan boord. En iedereen weet dat bananen op een schip ongeluk brengen (een klavertje vier helpt niet!).

In Portugal ging het al helemaal niet goed omdat er op een moment in alle winkels het wc-papier verdween! De verkoper klaagde zó hard dat hij niet doorhad dat op hetzelfde moment, er op straat tien mensen rond liepen die zich als mummies gedroegen. Hun lichamen waren strak omgewikkeld met een dikke laag wc-papier en hun ogen waren opgelicht met rood licht. Een raar verhaal dus.

En dat allemaal gebeurde op een (pech)dag en ik moest de boel weer redden.

Bij de receptie besloten alle tijdjakken dat ik snel naar het wooncomplex moest om de explosie te ontkomen. We hebben de keuze gemaakt om dit probleem op te lossen omdat:

- de OEEHOOEEE-geluiden niet gevaarlijk waren
- het vrachtschip was ook al snel weg uit ons lijstje omdat de bemanning nu in de haven zit, het fruit is een lekker hapje voor de haaien
- en het probleem met die mummies had ik in de echte tijd opgelost.

Na een tijdje verscheen met een knal bij de explosie van het wooncomplex. Ik zag een kromme man die een bom richting het wooncomplex gooide. Ik pakte zonder na te denken over gevaar, de tikkende tijdbom die op tien seconde stond.

Tien! Ik keek rond.

Negen! Ik zag dat het wooncomplex naast een rivier stond.

Acht! Ik gooide de bom in de rivier.

Zeven! De bom plonsde de rivier in.

Zes! Vijf! Vier! Drie! Twee! Een!!!

BOEM!!! De bom ontplofte en ik keek rond. Toen het duidelijk werd dat niemand gewond was geraakt verdween ik met een knal.

‘Nu nog die mummies’ zei ik vastberaden tegen mijzelf.

Ik had het wc-papier van de mensen afgewikkeld en teruggebracht naar de eigenaar van de winkel maar begreep nog steeds niet wat die mummies betekenden...

Hoofdstuk 3. De brief

We gaan terug naar dit jaar.

Het was laat in de avond en Femke stond op de keuken koekjes te bakken. Ze had alle ingrediënten gekocht om het nieuwe recept te proberen dat ze bij haar lievelings Tv-programma had gehoord. Ze deed de video-instructie aan, begon te mixen, deed een vinger in de kom met gesmolten chocolade en hoorde een KNAL!!!

De jongedame kwam voorzichtig naar de voordeur en keek rond. Tot haar verbazing was er niemand. Bizar genoeg lag er wél een brief op de deurmat. Verrast pakte Femke de brief op. Ze plofte op de bank en kon haar nieuwsgierigheid echt niet meer tegenhouden toen ze de video-instructie stopte te kijken.

Maar toen ze de brief opende was alles in de buurt pikkedonker geworden. De elektriciteit viel uit bij alle bewoners van de stad. Femke likte de chocolade van haar vinger af.

‘Ik wou net weer de mixer aanzetten!!!’ mopperde Femke teleurgesteld.

Ze hoorde dat er ergens op straat een baby begon te huilen van schrik, haar buurvrouw struikelde over haar tafel en kon de lamp niet meer aanzetten, en een paar gelukkige boeven snaptten niet waarom het beveiligingssysteem het niet deed bij de juwelier. Heel de stad was nu in duisternis gehuld.

Hoofdstuk 4. Het Tijdjak-kamp

Op de andere kant van de wereld waren ik en andere Tijdjaken aan het werk. De receptie op Saturnus (daar later over!) kreeg duizenden mailtjes in de inbox dat we numeteen moesten komen helpen. Iedereen was zo druk met problemen op te lossen in het verleden dat we vergeten waren om naar het afspreekpunt om strikt acht uur bij het Tijdjak-kamp te komen.

Om acht uur verscheen er een kromme figuur bij het kamp in de heel bewaakte kamer bij de troonzaal maar we hadden dat helemaal niet opgemerkt (natuurlijk, want wij waren niet op tijd bij Tijdjak-kamp!).

Een mooi begin van het verhaal dat alles nu al zo slecht loopt. Maar maak je zich geen zorgen alles komt (hoop ik) goed.

Er klonk een luid alarm vanuit het Tijdjak-kamp die de Tijdjak-kruik bewaakt:
'WIEOEWIEOWIEO'

Ik en de andere Tijdjakken deden snel onze handen tegen de oren want wij wisten maar al te goed dat het alarm heel hard was! Iedereen kwam snel naar het kamp. We slopen stilletjes naar het lege receptiegebouw aan het begin van het Tijdjak-kamp.

We kwamen aan bij de troonzaal en we zagen een kromme (zoals jullie al weten) man.

'Ohohoh! Mijn rug!' kreunde de man terwijl hij over zijn pijnlijke rugbotten wreef.

De Tijdjakken kwamen een voor een naar voren en zagen NIET dat hij een pistool achter zijn rug had!

We gingen langzaam en twijfelend naar hem toe en vroegen:

‘Weet je wie hier net was en wat hij heeft gedaan?’

‘Nee, hoor!’ antwoorde de man nog steeds wrijvend over zijn rug, ‘Alhoewel’ dat dacht hij want hij wist wel wie dat was (hij namelijk). Hij had iets belangrijks gestolen dat de hele wereld kon veranderen. Drie seconden later was hij er niet meer. Er lag alleen nog een vergeten pistool op de grond. Ik keek er goed naar en zag dat het een waterpistool was.

Hij stal geen gewone keramische kruik maar een Tijdjak-kruik! Degene die de Tijdjak-kruik in handen heeft kan oneindig in de tijd reizen zonder iets kwijt te raken. Zelfs als die persoon geen Tijdjak is! En zo kan hij ook andere mensen door de tijd meenemen. Het is heel gevaarlijk als de Tijdjak-kruik

wordt gestolen. Vooral als hij in slechte handen valt!

Laten we teruggaan naar wat er net is gebeurd op het kamp. De Tijdjak-kruik is gestolen!

Iedere Tijdjak weet de Tijdjak-regels uit zijn hoofd:

Regel 1: Help altijd andere Tijdjakken in nood!

Regel 2: Help altijd de andere Tijdjakken bij missies.

Regel 3: De Tijdjak-koning is altijd de baas.

Regel 4: De Tijdjak-kruik moet altijd op zijn plaats zijn bij de Tijdjak-koning.

Regel 5: De Saturnus-bollen moeten eerst worden doorgegeven aan het oudste kind of worden ingeleverd bij de Tijdjak-koning.

Regel 6: Als beide ouders twee Saturnus-bollen hebben, kunnen ze worden doorgegeven aan het oudste en een-na-oudste kind.

Regel 7: Als de ouders de Saturnus-bol(en) niet willen doorgeven moeten ze de bol(en) meteen aan de Tijdjak-koning geven.

Regel 8: De Tijdjak-koning mag één keer per jaar iemand die niet op Saturnus geboren was uitkiezen om Tijdjak te worden.

Regel 9: Op elke verbreking van de Tijdjak-regels is een gepaste straf die de Tijdjak-koning kiest.

Ja hoor, heel erg strenge regels maar ze zijn niet door mij bedacht. Ik zou de regels echt niet verbreken! Mijn broer heeft namelijk een regel verbroken en de straf is heel erg.

Hoofdstuk 5. Op Saturnus

De vijand was ook op Saturnus maar ik zag hem niet en hij mij ook niet. Ik liep een rondje en mompelde terwijl ik achter mijn oor krabde:

‘Er is toch minstens een manier om onze vijand uit te schakelen!’

‘Ja hoor, die is er! Tenminste, dat denk ik!’ zei een zachte stem.

‘Wie ben jij?’ vroeg ik terwijl ik rond keek en niemand zag.

‘Ik ben de eerste Tijdjak’ antwoorde de eerste Tijdjak met nog steeds die zachte stem. ‘Ik verschijn in zulke situaties en dat is maar goed ook want anders zou de wereld al heel veel keer zijn ondergegaan door aliens of wat-dan-ook. Herinner je de eerste Tijdjak-regel?!’ vroeg de eerste Tijdjak.

Op dat moment verscheen die slechterik weer uit de struiken. Hij riep met een mondvul koekjes:

‘JULLI GLUCT NIEDS’

‘Eindelijk heb ik jou gevonden!’ ik keek naar hem en vroeg: ‘Wat wil je hier eigenlijk mee bereiken?’

‘Goed! Ik vertel het aan je.’

Ik merkte dat hij een traantje wou wegpikken. Hij vervolgde terwijl hij in zijn ogen wreef:

‘Ik werd niet toe (snik) gelaten tot (snik) het Tijdjak-kamp (snik)...’

Opeens begreep ik dat hij niet gewoon een beetje snottert met zijn neus. Nog een klein beetje en de bui barst los.

‘...omdat ik (SNIK) veel te jong was...’

En bij deze woorden ging hij NOG harder huilen. Mijn vijand bleek veel jonger dan mij te zijn. Hij kon het er nog net tussenuit zijn gehuil uit zeggen.

‘Maar dan hoef je toch maar alleen te wachten totdat je ouder wordt!’ verklaarde ik bezorgd en probeerde hem gerust te stellen.

‘NEE!!! Ik wil niet wachten!’ schreeuwde mijn huilende vijand. ‘En nu ik hier ben zal ik jou en de Tijdjakken verslaan en heel Saturnus opblazen!’ zei de slechterik met een grijns op zijn gezicht.

‘Maar dat is toch niet nodig?!’ vroeg ik verbaasd.

‘Wel! Jullie willen mij niet toelaten tot het Tijdjak-kamp en zeggen dan dat Saturnus opblazen niet nodig is? Jullie denken alleen over zichzelf!’ zei hij kwaad.

Hij stopte met huilen en vervolgde met agressie:

‘Jullie doen niet de moeite om mijn NAAM te onthouden! Omdat ik klein en jong ben. Jullie zijn altijd bezig met zichzelf en denken niet over anderen die jullie letterlijk als schaduw volgen. Daarom maak ik het duidelijk: hierna zal ik, VICTOR, de enige Tijdjak zijn en verdergaan naar de volgende planeten om ze allemaal te vernietigen! HA-HA-HA!!!’

‘Hoor je, eerste Tijdjak? We MOETEN winnen! Anders is Saturnus en alle andere planeten verloren’ zei ik wanhopig.

‘Ik denk niet dat jullie dat lukt!’ zei Victor nog boos. En voordat ik nog kon vragen waarom ons dat niet lukt was Victor al met een knal verdwenen.

Hoofdstuk 6. Klein gevecht, een vliegende boom en hoe ik eigenlijk door de tijd kan reizen

Na een paar minuten hoorde ik een knal die me liet weten dat iemand terugkwam uit

de tijd. En daarmee samen hoorde ik het rammelende geluid van staal.

Victor kwam terug uit de tijd met behulp van de Tijdjak-kruik en probeerde zich te verstoppen in de bomen. Huh? Bomen? Op dit deel van Saturnus groeien helemaal geen bomen! Waarschijnlijk heeft Victor mij meegenomen naar een andere plek. Ik checkte of mijn rugzak bij mij was en zag tot mijn opluchting dat hij een paar stappen van mij af was. Maar ik had geen tijd om erover na te denken. Ik moest nadenken over Victor die zich verstopte in de bomen in een grote stalen robot die drie meter hoog was.

De robot leek zo groot net alsof ik een kleine mier was en de robot een soort van reus die het rijk van de Tijdjakken aanvalt.

In de tijd dat ik verbaasd kon zijn rukte de robot een boom met de wortels uit de grond en gooide hem naar mij.

‘Doe iets! Help mij!!!’ schreeuwde ik naar de eerste Tijdjak, ‘Regel een! Ik ben in nood!’ maar ik zag hem nergens. Gelukkig kon ik de boom nog net op het nippertje ontwijken maar viel op de keiharde grond en mijn rugzak stond op de plek waar ik net was. De robot miste en kon zelfs mijn rugzak niet raken. Een kleine (frikandel)rol en ik was al bij mijn rugzak. Ik stopte mijn hand in mijn vooropening, voelde de Saturnus-bol en pakte hem naar buiten.

‘Ik moet weg hier! En snel!’ ik deed gauw de gewone bewegingen bij de Saturnus-bol die ik heel vaak doe.

Als je de tijd instelt op hoeveel uur en minuten je in de tijd wil reizen dan reis je door de tijd. Doe de wijzer op de minuten en draai de ring van de Saturnus-bol om de uren in te stellen. 24 uur in de toekomst of 24 uur

in het verleden. Je denkt: is dat dan zo makkelijk? Nou er zit wel een puntje aan.

Probeer het zelf maar:

HANDLEIDING

1. GA TERUG NAAR DE KAFT VAN HET BOEK
2. STEL DE UREN RING IN
3. DRAAI DE MINUTENWIJZER
4. DRAAI HET BOEK EN JEZELF MAAR ROND.

Misschien lukt het jou om door de tijd te reizen. O, ben je nog hier? Oh ja, je bent geen Tijdjak! Maar toch goed geprobeerd!

Hoofdstuk 7. Waar ben ik?

‘Oké, ik heb 24 uur de tijd om terug te keren naar het gevecht. Anders is Saturnus verloren!’ zei ik tegen mezelf. Ik deed mijn

ogen open en zag een postbode met een rood petje op die bij een deur van een huis stond. Hij haalde een brief uit zijn tas met een mooie, gouden stempel met een kroon. Maar geen gewone stempel. Ik herkende de stempel uit duizenden. Het was een stempel van de uitnodiging van de Tijdjak-koning om een Tijdjak te worden. Iedereen die op Saturnus wordt geboren is al een Tijdjak. Ieder jaar mag de Tijdjak-koning EEN iemand kiezen die hij een Tijdjak wil maken. De Tijdjak-koning stuurde waarschijnlijk de uitnodiging naar dat huis zodat de bewoner ervan kon studeren om Tijdjak te worden.

Victor kwam snel naar de postbode en zei gemeen: ‘Ik woon op dit adres. Geef die brief maar aan mij!’

De postbode gaf de brief aan Victor en fietste weg. Victor pakte een andere brief uit zijn jaszak en verwisselde de brieven. In de

nieuwe brief van Victor zat een klein en onmerkbaar af luisterapparaatje. Hij belde snel aan en gooide de brief op de deurmat. Een knal en Victor is weg in de tijd.

De deur ging open en er kwam een jongedame de deur uit. Ze zag de brief liggen en pakte hem gapend op. Ze maakte de brief snel open. Het af luisterapparaatje pakte de energie van de hele stad. De stad was nu in duisternis gehuld.

////////////////////////////////////
EINDE

Schrijf een review over het boek

en stuur naar:

Steutenmaxim@gmail.com

Dan blijf jij op de hoogte van het avontuur!!!

Instagram: steutenmaxim

Youtube: Steuten_Maxim

Ik deed mijn zaklamp aan en ik zag een
jongedame die zei:

‘Hoi, ik ben Femke...’